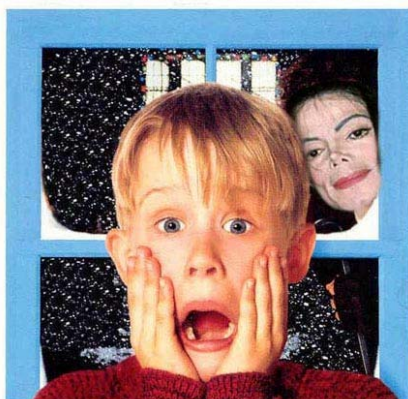

PROBLEMELE ADOLESCENTULUI DE AZI

Prof. Dumitru Gabriela – Colegiul Tehnic „Mihai Viteazu”, Vulcan

Ne aflăm într-o epocă în care copilul ar trebui să fie protejat. Există o sumedenie de legi, de drepturi ale copilului. Nu mai este cazul Romei antice, când părintele avea drept de viață și de moarte asupra fiului. Dacă un copil se naște cu handicap, nu îl vom extermina din acest motiv. Copilăria nu mai este pur și simplu un stadiu de trecere către maturitate. S-a creat o lume a copiilor, numai pentru ei, cu haine pentru ei, mijloace de transport pentru ei (biciclete, triciclete, trotinete etc.), mâncare pentru ei, muzică pentru copii, filme pentru copii, cărți pentru copii, chiar publicitate pentru copii. Acum copilul sensibilizează, în orice ipostază, fie el fericit, fie pricăjit, sărman, orfan etc. Îl apreciem pentru ceea ce este, zâmbim când îl vedem fericit, facem orice ca să-l vedem fericit, îl fotografiem în orice ipostază, îl filmăm la serbări, în câteva cuvinte figura unui copil aduce veselie și speranță, sau tristețe și indignare împotriva pericolelor care încă îl înconjoară. Căci, în ciuda celor spuse mai sus, se vor găsi oameni (mai degrabă **neoameni**) care își vor atribui singuri dreptul de viață și de moarte asupra copilului, mame care își vor ucide pruncii a căror responsabilitate nu și-o pot asuma, care îi vor părăsi în maternitățile spitalelor, sau mai rău, la ghenă (se cunosc nenumărate cazuri).

HOME ALONE

Un alt pericol major care îi pândeste pe copii este **pedofilia**, dezvoltată în rețea ca practică sexuală paralelă prostituției și care antrenează copiii străzii, în principal (circulă zvonuri cum că traficul de copii este similar, chiar și în București, traficului de sclavi: un „pește” de copii își poate achiziționa, la prețuri în jur de 8000€ bucata, material producător de la părinți care nu îi doresc, atât în scopuri pedofile, cât și pentru obținere de „fonduri” din cerșit, furat etc.). Practic, orice copil poate cădea victimă unui pedofil, dar cele mai triste, greu de depistat și de dovedit sunt cazurile de pedofilie în familie, deseori cauzate de proasta funcționare a relației sexuale dintre părinți.

Secolul trecut a adus cu el una dintre mai mari nenorociri culinare care au existat: **food-urile**, una dintre cauzele majore ale **obezității copiilor**. În general, când spui fast-gândul zboară imediat la MacDonal'd's, deși o seamă de alte companii de acest gen, însă nu de mediatizate (KFC – Kentucky Fried Chicken, Sherriff's etc.). S-au realizat numeroase experimente și studii menite să demonstreze nocivitatea și dependența creată de consumul produselor gen fast-food, dar nu este aici locul unei asemenea detalieri. Este demnă, totuși, de luat în seamă, încercarea unui american în perfectă stare de sănătate și condiție fizică (mediatizată în presă acum câțiva ani), de a supraviețui o lună întregă consumând exclusiv meniuri de la MacDonal'd's (variantele „BIG“). După trei săptămâni, la insistențele medicilor care îl monitorizau, a renunțat: se îngrășase cu 12 kilograme, tensiunea arterială era extrem de crescută, rezistența sa la efort era extrem de scăzută, colesterolul atinsese cote astronomice, iar starea generală de sănătate era

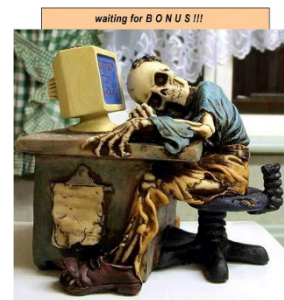
cele
fast-
food,
există
la fel

foarte îngrijorătoare. La scurt timp, unitățile MacDonal'd's din statul respectiv au scos din vânzare meniurile „BIG“.

Violența, războiul, abuzurile, toate rănesc sensibilitatea copilului. Expunerea micuților la astfel de atrocități este din ce în ce mai frecventă și mai puternică; și încercările de a-i feri de această expunere sunt rare, de scurtă durată și fără speranță: sunt anihilate de televiziune, prin emisiunile gen „știrile de la ora 5“, care nu mai sunt difuzate la ore inaccesibile copiilor și care prezintă din ce în ce mai explicit detalii legate de crime, sinucideri, violență conjugală. **Filmele de desene animate** promovează foarte eficient și direct violența și suferința în rândurile copiilor, fiind producții destinate în special acestora (vezi seriilele Pokemon, Batman, X-Men, Spiderman, celebrele seriale japoneze – extrem de explicite și sângeroase etc.).

Un alt canal de transmitere a violenței către copii este reprezentat de **jocurile de calculator**, în special periculoase pentru că pun copiii direct în pielea personajelor cauzatoare de moarte și de suferință, și oferindu-le controlul (virtual) absolut asupra crimei, torturii, condamnării personajelor. Jocurile de acest gen cultivă sadismul, violența, cruzimea și impresia că (prin faptul că în joc nu poți fi pedepsit pentru relele pe care le faci) și în realitate se pot face astfel de lucruri, fără prea mare bătaie de cap. Pe lângă aceasta, jocurile creează dependență (producătorii folosesc copii la testarea jocurilor pentru a observa preferințele acestora și pentru a încerca să le satisfacă toate fanteziile), duc la sedentarism, izolare socială și numeroase boli (obezitate, scolioze și spondiloze, deteriorarea vederii etc.). Cu toate acestea, cred că unele măsuri care au luate în ultimii ani împotriva expunerii copiilor la violență exagerate, cum este, spre exemplu, adaptarea poveștilor pentru (ex. în povestea „Scufița Roșie”, lupul nu mai moare la final).

lor,

fost
sunt
copii

Dacă în epoca modernă se dezvoltă acea **pudoare**

familială, menită să protejeze copilul de subiecte legate de **sex, violență și limbaj vulgar**, societatea actuală nu mai crede atât de mult în importanța acestei pudori, promovată poate doar prin activitatea CNA, prin stabilirea unor limite de vârstă pentru anumite producții TV („Acest film poate fi urmărit de către copiii sub 12 ani doar cu acordul sau împreună cu părinții ori familia”), prin interzicerea materialelor pornografice (reviste, filme, accesoriile din sex-shop-uri) tinerilor sub 18 ani. Aproape peste tot în ziare, reviste, seriale TV, reclame, sunt promovate nuditatea, atitudinea puternic

erotică, subiecte legate de sex etc. În plus, părinții nu-și mai feresc atât de des copiii de vulgarități, comportamente obscene, discuții despre sex (fenomen întâlnit mai ales la sate, unde educația nu este prea importantă, dar în proporții crescânde și la orașe).

Însă problema cea mai gravă și greu de rezolvat în condițiile actuale rămâne cea a **copiilor străzii**, copiii fără o casă, fără o familie care să aibă grijă de ei și să-i crească. Strada îi învață pe copii că

supraviețuirea este țelul lor în viață; ei nu își pot permite luxul să se gândească la altceva decât ziua de mâine. Este adevărat, mulți dintre ei nu îndură cu ușurință suferința și problemele legate de viața în canalizări, gurile de metrou etc. și cad victimă **drogurilor** (dintre care cel mai ieftin și mai la îndemână – aurolacul), pentru obținerea cărora adesea sunt nevoiți să **se prostitueze**. Majoritatea infractorilor, adolescenți sau adulți, au crescut pe stradă, nevoiți să fure sau să se bată pentru a supraviețui.